

verband houden met derde landen die door de Europese Commissie als risicovol worden beschouwd;

- nieuwe bepalingen strekkende tot een betere samenwerking tussen de bevoegde autoriteiten van de lidstaten (o.a. ongeoorloofde weigeringsgronden verzoek om bijstand);
- verplichting voor lidstaten en de Europese Commissie om een geactualiseerde lijst bij te houden van functies die als prominente publieke functies worden beschouwd;
- verplichting voor lidstaten om een bescherming in te voeren van zogenaamde “klokkenluiders” die vermoedens van witwassen of terrorismefinanciering intern of aan een FIE gemeld hebben; en
- vereenvoudigde toegang tot informatie voor een FIE (bv. vrije toegang informatie inzake bezit onroerend goed).

De vijfde antiwitwasrichtlijn trad in werking op 9 juli 2018. Ze moet ten laatste op 10 januari 2020 worden omgezet door de lidstaten. De nationale UBO-registers moeten uiterlijk op 10 maart 2021 met elkaar verbonden zijn.

3. VENNOOTSCHAPSRECHT / DROIT DES SOCIÉTÉS

David Haex en Tonya Aelbrecht⁴

Wetgeving/Législation

Nieuw Wetboek van Vennootschappen en Verenigingen goedgekeurd door Parlement

Nieuw Wetboek van Vennootschappen en Verenigingen
Nouveau Code des sociétés et des associations

De wet van 23 maart 2019 tot invoering van het Wetboek van Vennootschappen en Verenigingen en houdende diverse bepalingen werd op 4 april 2019 gepubliceerd in het *Belgisch Staatsblad* en trad in werking op 1 mei 2019. Het WVV vervangt niet alleen het bestaande Wetboek van Vennootschappen, maar ook de wet van 27 juni 1921 betreffende de verenigingen zonder winst oogmerk, de stichtingen en de Europese politieke partijen en stichtingen en de wet van 31 maart 1898 op de beroepsverenigingen.

Het nieuwe wetboek hervormt het huidige landschap van Belgische vennootschappen en verenigingen via een doorgedreven vereenvoudiging, een toegenomen flexibiliteit en een tegemoetkoming aan Europese evoluties en nieuwe tendensen. Op die manier wil de wetgever het Belgisch vennootschapsrecht aantrekkelijk maken voor buitenlandse investeerders.

⁴ Advocaten te Brussel.

Op 29 april 2019 werd het koninklijk besluit tot uitvoering van het WVV aangenomen (*BS* 30 april 2019).

Enkele grote wijzigingen zijn onder andere:

- de afschaffing van het concept van kapitaal, nieuwe regels betreffende de dividenduitkering en meer flexibiliteit voor het vrij overdragen van aandelen in een BV/SRL;
- de invoering van het dubbel stemrecht voor trouwe aandeelhouders en meer flexibele managementstructuren voor de NV/SA;
- de beperking van de bestuurdersaansprakelijkheid;
- de beperking van het aantal vennootschapsvormen;
- het onderscheid tussen handelsvennootschappen en burgerlijke vennootschappen verdwijnt;
- de mogelijkheid voor verenigingen om onbeperkt enige activiteiten uit te voeren, waaronder hoofdzakelijk commerciële activiteiten; en
- de toepassing van de statutaire zetelleer.

Het WVV trad in werking op 1 mei 2019 en is onmiddellijk van toepassing op nieuwe rechtspersonen en op bestaande rechtspersonen die vrijwillig kiezen voor een “opt-in”. Behalve enkele specifieke regelingen die eveneens sinds 1 mei 2019 van toepassing zijn op alle rechtspersonen (bv. de geschillenregeling), zal voor de overige bestaande rechtspersonen het WVV slechts van toepassing zijn vanaf 1 januari 2020. Rechtspersonen hebben tot uiterlijk 1 januari 2024 om hun statuten in overeenstemming te brengen met het WVV.

Gelijktijdig werd ook het wetsontwerp tot aanpassing van bepaalde federale fiscale bepalingen aan het nieuwe Wetboek van Vennootschappen en Verenigingen en het wetsontwerp tot regeling van de overgang van de onderwerping aan de rechtspersonenbelasting naar de onderwerping aan de vennootschapsbelasting aangenomen. Via deze fiscale wetten beoogt de wetgever de hervorming van het vennootschaps- en verenigingsrecht fiscaal neutraal te laten verlopen.

5. INTELLECTUELE EIGENDOM, RECHT EN TECHNOLOGIE / DROITS INTELLECTUELS, DROIT ET TECHNOLOGIE

Judith Bussé⁵

Wetgeving/Législation

Het Louboutin-merk blijft overeind

MERK
Beneluxmerk
MARQUE
Marque Benelux

⁵ Avocat à Bruxelles.

In navolging van het prejudiciële arrest van het Europees Hof van Justitie in de *Louboutin*-zaak (C-163/16), heeft de Nederlandse rechtbank Den Haag haar tussenvonnissen bevestigd en de geldigheid van het zogeheten “rode zool”-merk aanvaard.

Ter herinnering, het Europees Hof van Justitie bevestigde op 12 juni 2018 dat het begrip “vorm”, in de zin van artikel 3, 1., iii) van de merkenrichtlijn, zo moest worden uitgelegd dat een teken, bestaande uit een vorm en een kleur die is aangebracht op een specifieke plaats, waarbij de vorm uiteraard een rol speelt bij de ruimtelijke afbakening van de kleur, niet uitsluitend bestaat uit de vorm van de waar. Met andere woorden, de toevoeging van een kleur aan het vormmerk voorkomt de toepassing van de uitsluitingsgrond van artikel 2.1, tweede lid BVIE (en art. 3, 1., iii) MRI).

De rechtbank Den Haag wees het verzoek van Van Haren om een bijkomende prejudiciële vraag te stellen resoluut af. De uitlegging van het Europees Hof was immers duidelijk en de rechtbank Den Haag achtte het bijgevolg onnodig om de advocaat-generaal te volgen in zijn andersluidende conclusie.

Wat betreft de toepassing van de Merkenrichtlijn van 2015, merkte de Nederlandse rechtbank op dat de implementatietermijn op 15 januari 2019 is verstreken. De Benelux-wetgeving, die de nieuwe merkenrichtlijn nog niet heeft omgezet, moet daarom zoveel als mogelijk Unierechtconform worden uitgelegd. Deze interpretatie zou mogelijkerwijs in een andere uitlegging kunnen resulteren, aangezien de nieuwe richtlijn bepaalt dat tekens die uitsluitend bestaan uit de vorm die, *of een ander kenmerk dat*, een wezenlijke waarde aan de waren geeft, niet als merk kunnen worden beschouwd. De rechtbank Den Haag besloot echter dat de zaak gaat om een geschil tussen particuliere partijen en dat de merkenrichtlijn op zichzelf geen verplichtingen kan scheppen voor een particulier. Zolang deze nieuwe richtlijn niet werd omgezet in het BVIE, kan deze dus geen invloed uitoefenen op het onderhavige geschil.

Het Benelux-merk van Louboutin wordt bijgevolg geldig geacht, waardoor ook de inbreuk op dat merk door Van Haren vast staat. Dit had de rechtbank Den Haag immers reeds beslist in haar tussenvonnissen in 2015.

Of Van Haren in beroep zal gaan tegen deze uitspraak, is voorlopig nog onduidelijk.

Een meer uitgebreide noot over heel deze zaak zal binnenkort trouwens verschijnen in ons tijdschrift.

“BIG MAC” vervallen verklaard wegens gebrek aan normaal gebruik

MERK

Afstand, verval en nietigheid gemeenschapsmerk

MARQUE

Renonciation, déchéance et nullité de la marque communautaire

Op vraag van de Ierse onderneming Supermac, verklaarde het EUIPO het woordmerk “BIG MAC” vervallen bij gebrek aan normaal gebruik (beslissing nr. 14 788 C).

Het “BIG MAC” woordmerk werd op 25 maart 1996 gedeponeerd bij het EUIPO en op 8 maart 1999 geregistreerd als merk. De registratie had betrekking op klassen 29, 30 en 42, onder andere voor levensmiddelen bereid met vlees, sandwiches met kip, biscuits, brood, gebak, koekjes, chocolade, koffie, banketbakkerswaren, de bereiding en verkoop van meeneemaaltijden en dienstverlening op het gebied van bedrijfsvoering en franchising van restaurants en andere voorzieningen die toebereide voedingsmiddelen en dranken ter consumptie en “drive-through” voorzieningen aanbieden.

Zich beroepend op artikel 58, (1), (a) UMVO stelde Supermac dat er geen werkelijk, normaal gebruik was gemaakt van het Uniemerkt gedurende een voortdurende periode van 5 jaar na registratie. Daarop diende McDonalds bewijzen in bij het EUIPO om aan te tonen dat het woordmerk “BIG MAC” wel degelijk in heel wat landen van de Europese Unie werd gebruikt, o.a. op promoties en verpakkingsmateriaal van hun producten op de markt. Het bijgebrachte bewijsmateriaal bestond voornamelijk uit uittreksels van de eigen websites, brochures en advertenties en posters. Daarnaast bracht McDonalds ook drie verklaringen bij van haar vertegenwoordigers in Frankrijk, Duitsland en het Verenigd Koninkrijk die de verkoop van producten van McDonalds onder dit merk zouden aantonen.

Bij beslissing van 11 januari 2019 aanvaardde het EUIPO echter het argument van Supermac dat het bijgebrachte bewijsmateriaal onvoldoende was om de werkelijke omvang van het gebruik aan te tonen op andere producten dan sandwiches. Zo besloot het EUIPO dat McDonalds onvoldoende bewijs had bijgebracht over de aard van het gebruik, het territorium, het commerciële volume, de kenmerken van de markt, de duur en frequentie van het gebruik. Het grootste deel van de bijgebrachte bewijzen bestond bovendien uit documenten, verklaringen of bewijzen die door de merkhouder zelf waren geproduceerd. Het EUIPO stelde vast dat er onvoldoende bewijs was van commerciële transacties, het te koop aanbieden van de relevante producten of diensten onder het merk, de betrokkenheid van het relevante publiek, etc. De loutere aanwezigheid van een merk gepubliceerd op de website van de merkhouder was in die zin onvoldoende om normaal gebruik aan te tonen,